

Sygn. akt I CSK 268/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa Spółdzielni [...] w W.

przeciwko Stowarzyszeniu [...] w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 stycznia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 30 października 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W skardze kasacyjnej dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołano się na występowanie na tle tej sprawy istotnego zagadnienia prawnego oraz oczywistą zasadność skargi. Skarga ma być oczywiście uzasadniona właśnie z powodu występowania na jej tle istotnego zagadnienia prawnego. W świetle utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego zdecydowanie nie jest to argument świadczący o oczywistej zasadności skargi. W skardze nie dowiedziono, aby w zaskarżonym orzeczeniu sąd w sposób oczywiście nieprawidłowy wyłożył lub zastosował prawo. Ta przesłanka zatem nie uzasadnia przyjęcia skargi do rozpoznania. Istotne zagadnienie prawne mające uzasadnić przyjęcie skargi do rozpoznania w ocenie skarżącego sprowadza się do potrzeby odpowiedzi na pytanie, czy korporacyjna osoba prawna odpowiada za bezprawne działania jej członków dokonane przed jej powołaniem. Kwestia jest oczywista. Osoba prawna w sensie jurystycznym jest oczywiście bytem niezależnym od jej członków, a zatem nie odpowiada za ich czyny. Zwłaszcza nie może też odpowiadać za czyny popełnione przed jej powstaniem. Brak w tym przypadku normatywnej sukcesji odpowiedzialności – pojawia się ona co do niektórych osób prawnych, np. odpowiedzialność spółek kapitałowych za czyny spółek kapitałowych w organizacji, lecz każdorazowo wymaga wyrażnej podstawy normatywnej. Co więcej, zasadność przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na tej podstawie podważa sam skarżący, wskazując w uzasadnieniu wniosku, że przedstawiane przez niego zagadnienie prawne „nie budzi wątpliwości”.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.